

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

- 4091** *Reial decret llei 10/2012, de 23 de març, pel qual es modifiquen determinades normes financeres en relació amb les facultats de les autoritats europees de supervisió.*

I

La transposició dins el termini de directives comunitàries, especialment les de mercat interior, constitueix en l'actualitat un dels objectius prioritaris establerts pel Consell Europeu. La Comissió Europea sotmet informes periòdics al Consell de Competitivitat, als quals es dóna un alt valor polític atès que serveixen per mesurar l'eficàcia i la credibilitat dels estats membres en la posada en pràctica del mercat interior.

El compliment d'aquest objectiu resulta avui encara més prioritari tenint en compte el nou escenari dissenyat pel Tractat de Lisboa pel qual es modifiquen el Tractat de la Unió Europea i el Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, per als incompliments de les obligacions de transposició dins el termini, per als quals la Comissió pot demanar al Tribunal de Justícia de la Unió Europea la imposició d'importants sancions econòmiques de manera accelerada (article 260.3 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea –TFUE–).

Espanya compleix de manera consistent els objectius de transposició dins el termini compromesos, des de l'inici de l'establiment d'aquests; tanmateix, en aquests moments presenta un retard en la transposició de la directiva que s'incorpora amb aquest Reial decret llei en risc de multa de l'article 260.3 del TFUE.

Per això, davant la gravetat de les conseqüències de seguir acumulant retard en la tramitació d'aquesta norma, és necessari recórrer a l'aprovació mitjançant un reial decret llei, fet que permetrà tancar el procediment d'infracció obert i amb això evitar la imposició de sancions econòmiques a Espanya.

Quant a la utilització del reial decret llei com a instrument de transposició, es pot assenyalar que el Tribunal Constitucional, en la sentència 23/1993, de 21 de gener, assenyalava que el decret llei és un instrument constitucionalment lícit per afrontar conjuntures econòmiques problemàtiques, i en la seva Sentència 1/2012, de 13 de gener, avala la concurrència del pressupòsit habilitador de l'extraordinària i urgent necessitat de l'article 86.1 de la Constitució quan concorrin «el patent retard en la transposició» i l'existència de «procediments d'incompliment contra el Regne d'Espanya».

D'altra banda, no és la primera vegada que s'ha de recórrer a aquest instrument jurídic per eludir el risc cert i imminent de la imposició de sancions econòmiques per l'incompliment del dret de la Unió Europea. Així, el dictat del Reial decret llei 8/2007, de 14 de setembre, pel qual es modifiquen determinats articles de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de seguretat privada, es va justificar en l'«existència d'un pressupòsit habilitador, al qual es refereix la jurisprudència del Tribunal Constitucional, en el qual la necessitat d'origen de la norma hagi de ser de tal naturalesa que no pugui ser atesa per la via del procediment legislatiu d'urgència, a causa de l'exigència de la seva immediatesa». Pressupòsit que també concorre en el cas actual.

II

El present Reial decret llei introdueix les modificacions legislatives exigides per la transposició de la Directiva 2010/78/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, per la qual es modifiquen les directives 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2009/65/CE en relació amb les facultats de l'Autoritat Europea de Supervisió

(Autoritat Bancària Europea), l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació) i l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Valors i Mercats).

El novembre de 2008 la Comissió va encarregar a un grup d'experts d'alt nivell presidit per Jacques de Larosière l'elaboració d'una sèrie de recomanacions sobre com reforçar les mesures de supervisió amb vista a millorar la protecció del ciutadà i a restaurar la confiança en el sistema financer. En el seu informe final presentat el 25 de febrer de 2009 («l'Informe de Larosière») el grup d'experts d'alt nivell va recomanar que es reforçés el marc de supervisió, a fi de reduir el risc i la gravetat de futures crisis financeres.

Arran d'aquest informe, el Consell Europeu, en les conclusions que van seguir la reunió de 18 i 19 de juny de 2009, va recomanar que es creés un sistema europeu de supervisors financers compost per tres noves autoritats europees de supervisió, cosa que va donar lloc a l'aprovació del Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea l'Autoritat Bancària Europea; el Reglament (UE) núm. 1094/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació; i el Reglament (UE) núm. 1095/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.

La modificació de l'arquitectura institucional de supervisió establerta en l'àmbit de la Unió Europea va fer necessària l'adaptació de la normativa comunitària existent a la nova arquitectura i als nous procediments derivats del nou esquema de supervisió, que es va produir mitjançant l'aprovació de l'esmentada Directiva 2010/78/UE.

La Directiva 2010/78/UE va introduir modificacions a les directives sectorials amb la finalitat d'integrar en el marc europeu de cooperació entre supervisors les noves autoritats creades, i permetre que aquestes autoritats compleixin les funcions establertes en els seus reglaments respectius.

Tenint en compte això, i en paral·lel a les modificacions realitzades en l'àmbit de la Unió Europea, el present Reial decret llei incorpora al dret nacional les modificacions introduïdes per la Directiva 2010/78/UE, amb excepció de les normes relatives al blanqueig de capitals, que han de ser objecte de transposició en una norma de rang reglamentari; i les relatives a les institucions d'inversió col·lectiva, que són objecte de transposició a través de la Llei 31/2011, de 4 d'octubre, per la qual es modifica la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva i la seva normativa de desplegament.

Per portar a terme aquesta transposició, el Reial decret llei conté disposicions el contingut de les quals se centra en els elements següents:

Primer, obligació de cooperació amb l'Autoritat Bancària Europea, l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i la Junta Europea de Risc Sistèmic.

Segon, comunicació a l'Autoritat Bancària Europea i a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats de diversos aspectes relacionats amb la supervisió de la solvència de les entitats financeres.

Tercer, introducció del mecanisme de mediació vinculant de l'Autoritat Bancària Europea i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats en cas de conflictes entre supervisors de diferents estats membres.

Quart, obligació de consulta a l'Autoritat Bancària Europea.

Cinquè, informació a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació sobre certs aspectes relacionats amb l'activitat i supervisió dels fons de pensions d'ocupació.

Tenint en compte aquestes premisses, aquest Reial decret llei està integrat per set articles, cada un dels quals introdueix modificacions, en les línies apuntades anteriorment, a les lleis següents: Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers; Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees; Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors; Llei 26/1988, de

29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit; Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors; Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions; Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.

Les mesures previstes en aquest Reial decret llei tenen com a fi adaptar l'esquema nacional de supervisió a les obligacions derivades del dret de la Unió Europea que estableixen un nou marc europeu de supervisió proveït d'aquells instruments que es consideren imprescindibles per evitar la reproducció de pràctiques financeres que van estar a l'origen de la crisi econòmica. Aquesta adaptació s'ha de realitzar amb la màxima celeritat possible, ja que només d'aquesta manera l'esquema de supervisió europeu tindrà efectiva implementació al nostre país de manera coordinada amb la resta d'estats membres, tal com exigeix la normativa europea.

III

La greu conjuntura de crisi econòmica ha generat una forta caiguda de l'activitat econòmica i correlativament una forta baixada en la recaptació de recursos per part de les administracions territorials. Això està ocasionant retards acumulats en el pagament de les obligacions que han contret amb els seus proveïdors, amb la consegüent incidència negativa en la liquiditat de les empreses i la destrucció d'ocupació. Aquesta situació es veu agreujada per les exigents restriccions d'accés al crèdit i al descompte bancari d'aquestes obligacions pendents de pagament.

Amb l'objectiu d'aportar solucions a aquesta greu situació el Govern va aprovar el Reial decret llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors que completa el que preveu el Reial decret llei 4/2012, de 24 de febrer, pel qual es determinen obligacions d'informació i procediments necessaris per establir un mecanisme de finançament per al pagament als proveïdors de les entitats locals. Per a la seva correcta aplicació i per dissipar incerteses, s'inclou una modificació d'alguns aspectes del Reial decret llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors, amb l'objectiu de facilitar-ne l'aplicació urgent i immediata amb més seguretat jurídica.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de març de 2012,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.*

La Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, queda modificada de la manera següent:

U. La lletra d) de l'apartat 2 de l'article desè bis queda redactada de la manera següent:

«d) Cooperar estretament amb altres autoritats competents amb responsabilitat supervisora sobre les entitats de crèdit estrangeres, matrius, filials o participades del mateix grup en els termes que preveu l'article 6 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny.

En particular, el Banc d'Espanya ha de cooperar amb les dites autoritats competents en la concessió de l'autorització per a l'ús de qualificacions internes de crèdit o mètodes interns de mesurament del risc operacional a aplicar en els grups espanyols d'entitats de crèdit i en la determinació de les condicions, a les quals, si s'escau, ha d'estar subjecta l'autorització.

Les sol·licituds d'autorització que esmenta el paràgraf anterior, presentades per una entitat de crèdit matriu de la Unió Europea i les seves filials o, conjuntament, per les filials d'una societat financera de cartera matriu de la Unió Europea, s'han de dirigir al Banc d'Espanya, en la seva condició d'autoritat responsable de l'exercici de la supervisió dels grups consolidables d'entitats de crèdit.

En aquests supòsits, en un termini no superior a sis mesos, el Banc d'Espanya ha de promoure l'adopció d'una decisió conjunta sobre la sol·licitud amb les altres autoritats competents d'altres estats membres encarregades de la supervisió de les diferents entitats integrades en el grup. La resolució motivada que reculli aquesta decisió conjunta ha de ser notificada al sol·licitant pel Banc d'Espanya.

El període a què s'al·ludeix en el paràgraf anterior comença en la data de recepció de la sol·licitud completa pel Banc d'Espanya. El Banc d'Espanya ha de remetre la sol·licitud sense demora a les altres autoritats competents.

En absència d'una decisió conjunta entre el Banc d'Espanya i les altres autoritats competents en el termini de sis mesos, el Banc d'Espanya ha de resoldre sobre la sol·licitud. La resolució motivada ha de tenir en compte les opinions i reserves de les altres autoritats competents expressades al llarg del termini de sis mesos. La resolució motivada ha de ser notificada al sol·licitant i a les altres autoritats competents pel Banc d'Espanya.

Si al final del període de sis mesos alguna de les autoritats competents implicades ha remès l'assumpte a l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió, el Banc d'Espanya ha d'ajornar la seva resolució i esperar la decisió que l'Autoritat Bancària Europea pugui adoptar de conformitat amb l'article 19, apartat 3, del Reglament esmentat. Posteriorment, ha de resoldre d'acord amb la decisió de l'Autoritat Bancària Europea. El període de sis mesos s'ha de considerar el període de conciliació en el sentit de l'article 19 del Reglament esmentat.

En el cas del procediment equivalent que regeixi, de conformitat amb el que preveu la Directiva 2006/48/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, les autoritzacions abans esmentades quan es tracti de grups d'entitats de crèdit estrangers en els quals s'integri una entitat de crèdit espanyola, el Banc d'Espanya, a més de cooperar en la decisió conjunta a adoptar, pot acceptar, si s'escau, les decisions que adoptin les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea quan siguin aquestes les responsables de l'exercici de la supervisió d'aquells grups. L'entitat espanyola afectada ha de calcular els seus requeriments de recursos propis d'acord amb la decisió esmentada.

Reglamentàriament, es poden concretar els termes del procediment de cooperació a què es refereix aquesta lletra.»

Dos. La lletra e) de l'apartat 2 de l'article desè bis queda redactada de la manera següent:

«e) Subscriure acords de coordinació i cooperació amb altres autoritats competents que tinguin per objecte facilitar i establir una supervisió eficaç dels grups encomanats a la seva supervisió i assumir les tasques addicionals que resultin d'aquests acords.

En particular, el Banc d'Espanya pot subscriure un acord bilateral de conformitat amb l'article 28 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, per delegar la seva responsabilitat de supervisió d'una entitat filial en les autoritats competents que hagin autoritzat i supervisin l'empresa matriu, amb la finalitat que aquestes s'ocupin de la vigilància de la filial d'acord amb les disposicions que preveuen la present Llei i la seva normativa de desplegament. El Banc d'Espanya ha d'informar de l'existència i el contingut de tals acords a l'Autoritat Bancària Europea».

Tres. La lletra f) de l'apartat 2 de l'article desè bis queda redactada de la manera següent:

«f) Advertir, tan aviat com sigui possible, el titular del Ministeri d'Economia i Competitivitat, les restants autoritats supervidores, nacionals o estrangeres, afectades, l'Autoritat Bancària Europea i la Junta Europea de Risc Sistèmic, del sorgiment d'una situació d'emergència, inclosa una situació com la definida a l'article 18 del Reglament (UE) núm. 1093/2010 i, en particular, en els casos en què existeixi una evolució adversa dels mercats financers, que pugui comprometre la liquiditat en el mercat i l'estabilitat del sistema financer de qualsevol Estat membre de la Unió Europea en el qual hagin estat autoritzades entitats d'un grup subjecte a la supervisió en base consolidada del Banc d'Espanya o en el qual estiguin establertes sucursals significatives d'una entitat de crèdit espanyola, segons recull la lletra g) següent.»

Quatre. L'apartat 2 bis de l'article desè bis queda redactat de la manera següent:

«2 bis. En el marc de la cooperació a què es refereix el primer paràgraf de la lletra d) de l'apartat anterior, el Banc d'Espanya, com a supervisor en base consolidada d'un grup o com a autoritat competent responsable de la supervisió de les filials d'una entitat de crèdit matriu de la UE o d'una societat financera de cartera matriu de la UE a Espanya, ha de fer tot el que estigui en el seu poder per assolir una decisió conjunta sobre l'aplicació de l'article 6.4 d'aquesta Llei i de l'apartat 1 del present article per determinar l'adequació del nivell consolidat de fons propis que posseeixi el grup en relació amb la seva situació financera i perfil de risc i el nivell de fons propis necessari per a l'aplicació de l'article 11, a cada una de les entitats del grup bancari i en base consolidada.

La decisió conjunta s'ha d'adoptar en un termini de quatre mesos a partir de la presentació pel supervisor en base consolidada, a les altres autoritats competents pertinents, d'un informe que inclogui l'avaluació de riscos del grup, de conformitat amb l'article 6.4 i de l'apartat 1 del present article. La decisió conjunta també ha de prendre degudament en consideració l'avaluació de risc de les filials realitzada per les autoritats competents pertinents d'acord amb l'article 6.4 d'aquesta Llei i l'apartat 1 del present article i les reserves manifestades per les altres autoritats competents.

La decisió conjunta s'ha d'exposar en un document que contingui la decisió plenament motivada i que el Banc d'Espanya, quan sigui el supervisor en base consolidada, ha de remetre a l'entitat de crèdit matriu de la UE.

En cas de desacord i a petició de qualsevol de les altres autoritats competents afectades, el Banc d'Espanya, abans d'adoptar la decisió a què es refereix el paràgraf següent, ha de consultar l'Autoritat Bancària Europea. El resultat de la consulta no el vincula.

En absència de la dita decisió conjunta entre les autoritats competents en el termini de quatre mesos, el Banc d'Espanya, quan exerceixi de supervisor en base consolidada, ha d'adoptar la decisió respecte a l'aplicació de l'apartat 1 del present article, així com dels articles 6.4 i 11 d'aquesta Llei, sobre una base consolidada, després de prendre degudament en consideració l'avaluació de risc de les filials realitzada per les autoritats competents pertinents i, si s'escau, el resultat de la consulta a l'Autoritat Bancària Europea, explicant tota variació significativa respecte del dictamen rebut d'aquesta. Si al final del període de quatre mesos alguna de les autoritats competents interessades ha remès l'assumpte a l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, el Banc d'Espanya ha d'ajornar la seva resolució i esperar la decisió que l'Autoritat Bancària Europea pugui adoptar de conformitat amb l'article 19, apartat 3, del Reglament esmentat. Posteriorment, ha de resoldre d'acord amb la decisió de

l'Autoritat Bancària Europea. El període de quatre mesos ha de ser considerat el període de conciliació en el sentit de l'article 19 del Reglament esmentat.

Igualment, en absència de l'esmentada decisió conjunta, el Banc d'Espanya, com a responsable de la supervisió de les filials d'una entitat de crèdit matriu de la UE o d'una societat financera de cartera matriu de la UE, ha de prendre una decisió sobre l'aplicació de l'apartat 1 del present article i dels articles 6.4 i 11 d'aquesta Llei, sobre una base individual o subconsolidada, després de prendre degudament en consideració les observacions i les reserves manifestades pel supervisor en base consolidada i, si s'escau, el resultat de la consulta a l'Autoritat Bancària Europea, explicant tota variació significativa respecte del dictamen rebut d'aquesta. Si al final del període de quatre mesos alguna de les autoritats competents implicades ha remès l'assumpte a l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, el Banc d'Espanya ha d'ajornar la seva resolució i esperar la decisió que l'Autoritat Bancària Europea pugui adoptar de conformitat amb l'article 19, apartat 3, del Reglament esmentat. Posteriorment, ha de resoldre d'acord amb la decisió de l'Autoritat Bancària Europea. El període de quatre mesos ha de ser considerat el període de conciliació en el sentit de l'article 19 del Reglament esmentat.

La decisió a què es refereixen els dos paràgrafs anteriors s'ha d'exposar en un document que contingui les decisions plenament motivades i ha de tenir en compte l'avaluació de risc, les observacions i les reserves manifestades per les altres autoritats competents al llarg del període de quatre mesos; el Banc d'Espanya, quan exerceixi de supervisor en base consolidada, ha de remetre el document a totes les autoritats competents afectades i a l'entitat de crèdit, matriu de la UE o filial afectada.

Les decisions conjuntes a què es refereix el paràgraf primer i les decisions dels supervisors en base consolidada d'altres estats membres de la UE, que afectin entitats de crèdit espanyoles filials dels grups consolidats a què es refereixen tals decisions, tenen idèntics efectes legals que les decisions adoptades pel Banc d'Espanya.

La decisió conjunta a què es refereix el paràgraf primer i les decisions adoptades a falta d'una decisió conjunta de conformitat amb els paràgrafs quart i cinquè s'han d'actualitzar cada any o, en circumstàncies excepcionals, quan una autoritat competent responsable de la supervisió de filials d'una entitat de crèdit matriu de la UE o una societat financera de cartera matriu de la UE presentin al supervisor en base consolidada una sol·licitud per escrit completament raonada en què es demani que s'actualitzi la decisió sobre l'aplicació de l'article onzè de la present Llei. En el segon cas, es poden encarregar de l'actualització de manera bilateral el supervisor en base consolidada i l'autoritat competent que hagi presentat la sol·licitud.»

Cinc. L'apartat 1 de l'article desè quater queda redactat de la manera següent:

«1. El Banc d'Espanya ha d'establir, com a supervisor en base consolidada, col·legis de supervisors amb l'objectiu de facilitar l'exercici de les tasques a què es refereixen les lletres a) a d) i f) de l'article 10 bis.2 i, de conformitat amb els requisits de confidencialitat que preveu la legislació aplicable i amb el dret de la Unió Europea, ha de vetllar, si s'escau, per establir una coordinació i una cooperació adequades amb les autoritats competents de tercers països.

Els col·legis de supervisors han de constituir el marc en el qual es desenvolupin les tasques següents:

a) Intercanviar informació entre autoritats competents i amb l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 21 del Reglament (UE) núm. 1093/2010.

b) Acordar l'atribució voluntària de tasques i delegació voluntària de responsabilitats si escau.

c) Establir programes d'examen prudencial basats en una avaluació de riscos del grup, d'acord amb l'article 10 bis.1.

d) Augmentar l'eficiència de la supervisió, eliminant tota duplicació de requisits prudencials innecessaris, concretament en relació amb les sol·licituds d'informació a què es refereixen els apartats 1 i 1 bis de l'article 6 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.

e) Aplicar de manera coherent els requisits prudencials que preveu la Directiva 2006/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, en totes les entitats d'un grup bancari, sense perjudici de les opcions i facultats que ofereix la legislació de la Unió Europea.

f) Aplicar l'article 10 bis.2.c) atenent la tasca realitzada en altres fòrums que es puguin constituir en aquest àmbit.»

Sis. L'apartat 3 de l'article tretzè queda redactat de la manera següent:

«3. El Banc d'Espanya ha de comprovar si les entitats de crèdit l'entitat dominant de les quals sigui una entitat financera amb domicili fora de la Unió Europea estan subjectes a una supervisió en base consolidada per part d'una autoritat competent d'un tercer país, que sigui equivalent a la prevista en aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

Per realitzar la comprovació, el Banc d'Espanya ha de tenir en compte les orientacions elaborades per l'Autoritat Bancària Europea a aquest efecte. El Banc d'Espanya ha de consultar l'Autoritat Bancària Europea abans de prendre una decisió.

En cas que no s'aprecii l'existència d'un règim de supervisió equivalent, és aplicable a les entitats de crèdit esmentades en el paràgraf anterior el règim de supervisió en base consolidada que preveuen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, el Banc d'Espanya pot establir altres mètodes per a la supervisió en base consolidada dels grups a què es refereix aquest apartat. Entre aquests mètodes, hi ha de figurar la potestat del Banc d'Espanya d'exigir la constitució d'una entitat financera dominant que tingui el domicili social a la Unió Europea.

Els mètodes han de complir els objectius de la supervisió en base consolidada que defineix aquesta Llei i ser comunicats a les altres autoritats competents implicades, a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea.»

Article segon. *Modificació del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.*

El Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 1 de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«1. En l'exercici de les seves funcions de supervisió i inspecció de les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya ha de col·laborar amb les autoritats que tinguin encomanades funcions semblants en estats estrangers i pot comunicar informacions relatives a la direcció, gestió i propietat d'aquestes entitats, així com les que puguin facilitar el control de solvència d'aquestes i qualsevol altra que en pugui facilitar la supervisió o serveixi per evitar, perseguir o sancionar conductes irregulars. Igualment, pot subscriure, a aquest efecte, acords de col·laboració.

En cas que les autoritats competents no pertanyin a un altre Estat membre de la Unió Europea, el subministrament d'aquestes informacions ha d'exigir que hi hagi reciprocitat i que les autoritats competents estiguin sotmeses a secret professional en condicions que, com a mínim, siguin equiparables a les establertes per les lleis espanyoles.

En cas que les autoritats competents pertanyin a un altre Estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya ha de facilitar a les interessades, per iniciativa pròpia, qualsevol informació que sigui essencial per a l'exercici de les seves tasques de supervisió, i, quan se li sol·liciti, tota informació pertinent a iguals fins.

La informació a què es refereix el paràgraf anterior es considera essencial quan pugui influir materialment en l'avaluació de la solidesa financera d'una entitat de crèdit o d'una societat financera d'un altre Estat membre de la Unió Europea, i ha d'incloure en especial:

- a) La identificació de l'estructura del grup amb filials o participades en el corresponent Estat membre, i de l'estructura accionarial de les principals entitats de crèdit d'un grup.
- b) Els procediments seguits per a la recollida i verificació de la informació sol·licitada a les entitats del grup.
- c) Evolucions adverses en la situació de solvència d'un grup o de les seves entitats que puguin afectar greument les seves entitats de crèdit.
- d) Sancions per infraccions greus o molt greus i mesures excepcionals adoptades, en particular la sol·licitud de recursos propis addicionals d'acord amb el que preveu l'article 11.3 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, i la imposició de limitacions a l'ús de mètodes interns de mesurament del risc operacional.

El Banc d'Espanya ha de cooperar amb l'Autoritat Bancària Europea als efectes de la Directiva 2006/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió.

El Banc d'Espanya ha de facilitar a l'Autoritat Bancària Europea, prèvia sol·licitud d'aquesta, tota la informació necessària per a l'exercici de les seves funcions de conformitat amb l'article 35 del Reglament (UE) núm. 1093/2010.»

Dos. S'afegeixen dues noves lletres m) i n) a l'apartat 4 de l'article 6, que queden redactades de la manera següent:

«m) La informació comunicada a l'Autoritat Bancària Europea en virtut de la normativa vigent, i en particular, l'establerta en els articles 31 i 35 del Reglament (UE) núm. 1093/2010. No obstant això, aquesta informació està subjecta a secret professional.

n) La informació comunicada a la Junta Europea de Risc Sistèmic, quan aquesta informació sigui pertinent per a l'exercici de les seves funcions estatutàries d'acord amb el Reglament (UE) núm. 1092/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, relatiu a la supervisió macroprudencial del sistema financer a la Unió Europea i pel qual es crea una Junta Europea de Risc Sistèmic.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda modificada en els termes següents:

U. L'article 29 queda redactat de la manera següent:

«Article 29. *Validesa transfronterera del fullet.*

Sense perjudici del que disposa l'article 30, el fullet aprovat per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, així com els seus suplementes, són vàlids per a l'admissió a negociació en qualssevol estats membres d'acollida, sempre que la Comissió Nacional del Mercat de Valors ho notifiqui a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i a l'autoritat competent de cada Estat membre d'acollida de conformitat amb el que està establert reglamentàriament.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de publicar a la seva pàgina web una llista amb els certificats d'aprovació de fullets i dels seus possibles suplementes, així com un enllaç, si escau, amb la publicació d'aquests documents en el lloc web de l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, o en el lloc web de l'emissor, o en el lloc web del mercat regulat.

Així mateix, sense perjudici del que disposa l'esmentat article 30, el fullet aprovat per l'autoritat competent de l'Estat d'origen, així com els seus suplementes, són vàlids per a l'admissió a negociació a Espanya, sempre que l'autoritat competent ho notifiqui a l'Autoritat Europea de Valors i Mercat i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors. En aquest cas, la Comissió Nacional del Mercat de Valors s'ha d'abstenir d'aprovar el fullet o de realitzar cap procediment administratiu en relació amb aquest.»

Dos. Els apartats 1 i 2 de l'article 30 queden redactats de la manera següent:

«1. Quan Espanya sigui Estat membre d'acollida, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats si observa que l'emissor o les entitats financeres encarregades de l'oferta pública han comès irregularitats, o si observa violacions de les obligacions de l'emissor derivades de l'admissió a cotització en un mercat secundari oficial.

2. En cas que, malgrat les mesures adoptades per l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen o perquè les mesures hagin resultat inadequades, l'emissor o l'entitat financera encarregada de l'oferta pública persisteixi en la violació de les oportunes disposicions legals o reglamentàries, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, després d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, ha d'adoptar totes les mesures pertinents per protegir els inversors. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'informar immediatament la Comissió Europea i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats sobre les mesures adoptades.»

Tres. L'apartat 4 de l'article 31 queda redactat de la manera següent:

«4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de mantenir actualitzada i ha d'enviar a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i als restants estats membres de la Unió Europea la llista dels mercats secundaris oficials, i comunicar igualment qualsevol modificació de la llista.»

Quatre. L'apartat 4 de l'article 31 bis queda redactat de la manera següent:

«4. El ministre d'Economia i Competitivitat pot revocar l'autorització concedida a un mercat secundari oficial quan es doni algun d'aquests supòsits:

a) El mercat no faci ús de l'autorització en un termini de dotze mesos o hi renunciï expressament.

b) Per falta d'activitat en el mercat durant els sis mesos anteriors a la revocació.

c) Hagi obtingut l'autorització valent-se de declaracions falses o de qualsevol altre mitjà irregular.

d) Deixi de complir els requisits als quals estava supeditada la concessió de l'autorització.

e) Incorri en una infracció molt greu, d'acord amb el que preveu el títol VIII d'aquesta Llei.

Tota revocació d'una autorització ha de ser notificada a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.»

Cinc. El primer paràgraf de l'article 33.2 queda redactat de la manera següent:

«2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de fer públic immediatament l'acord de suspensió i informar l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i les autoritats competents dels altres estats membres en els quals es negociï aquest instrument, perquè acordin la suspensió de la seva negociació en els seus mercats regulats, sistemes multilaterals de negociació i internalitzadors sistemàtics sota la seva supervisió, excepte quan es pugui causar un perjudici greu als interessos dels inversors o al funcionament ordenat del mercat.»

Sis. El primer paràgraf de l'article 34.2 queda redactat de la manera següent:

«2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de fer públic immediatament l'acord d'exclusió i informar l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i les autoritats competents dels altres estats membres en els quals es negociï aquest instrument, perquè acordin l'exclusió de la seva negociació en els seus mercats regulats, sistemes multilaterals de negociació i internalitzadors sistemàtics sota la seva supervisió, excepte quan es pugui causar un perjudici greu als interessos dels inversors o al funcionament ordenat del mercat.»

Set. L'apartat 1 de l'article 38 queda redactat de la manera següent:

«1. El mercat secundari oficial espanyol que pretengui establir mecanismes en un altre Estat membre de la Unió Europea per a l'accés remot de membres des d'aquest Estat ho ha de comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que, en el termini d'un mes des de la recepció de la comunicació, l'ha de remetre a l'autoritat competent d'aquest Estat membre i facilitar aquesta informació a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, en cas que aquesta ho sol·liciti, de conformitat amb el procediment i d'acord amb les condicions que preveu l'article 35 del Reglament (UE) núm. 1095/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Valors i Mercats), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/77/CE de la Comissió. Així mateix, a petició d'aquesta autoritat competent, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de comunicar en un termini de temps raonable la identitat dels membres del mercat secundari oficial establert en aquell Estat.»

Vuit. L'article 53 ter queda redactat de la manera següent:

«Article 53 ter. *Mesures preventives.*

1. Quan Espanya sigui Estat membre d'acollida en els termes que s'estableixin reglamentàriament, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats si observa que l'emissor, el tenidor d'accions o altres instruments financers o la persona física o jurídica esmentada a l'apartat 2 de l'article 53 ha comès irregularitats o ha incomplert les obligacions a què es refereixen els articles 35, 35 bis, 53 i 53 bis d'aquesta Llei.

2. En cas que, perquè l'autoritat de l'Estat membre d'origen no hagi adoptat mesures, o bé perquè malgrat les mesures adoptades per l'autoritat competent de

l'Estat membre d'origen o perquè les mesures hagin resultat inadequades, la persona indicada a l'apartat anterior persisteixi en la violació de les oportunes disposicions legals o reglamentàries, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, després d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, ha d'adoptar totes les mesures pertinents per protegir els inversors. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'informar immediatament la Comissió Europea i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats sobre les mesures adoptades.»

Nou. L'apartat 6 de l'article 66 queda redactat de la manera següent:

«6. Perquè una empresa de serveis d'inversió, una vegada autoritzada, pugui iniciar la seva activitat, els promotors han de constituir la societat, inscrivint-la en el Registre Mercantil i posteriorment en el Registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que correspongui. Quan es tracti d'empreses d'assessorament financer que siguin persones físiques, n'hi ha prou amb la inscripció en el registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de notificar tota autorització concedida a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.»

Deu. La lletra b) de l'apartat 3 de l'article 71 queda redactada de la manera següent:

«b) Un programa d'activitats en què s'especifiquin, entre d'altres coses, els serveis d'inversió, així com els serveis complementaris que es proposa portar a terme i la indicació de si es preveu utilitzar agents vinculats en el territori dels estats membres en els quals pensa prestar serveis. Quan l'empresa de serveis d'inversió tingui previst utilitzar agents vinculats, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de comunicar, a petició de l'autoritat competent de l'Estat membre d'acollida i en un termini de temps raonable, la identitat dels agents vinculats que aquella tingui intenció d'utilitzar a l'Estat membre esmentat. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de donar accés a aquesta informació a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, de conformitat amb el procediment i d'acord amb les condicions que preveu l'article 35 del Reglament (UE) núm. 1095/2010.»

Onze. L'apartat 4 de l'article 71 queda redactat de la manera següent:

«4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'informar la Comissió Europea i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats de les dificultats generals a les quals s'enfrontin les empreses de serveis d'inversió a l'hora d'establir-se o de prestar serveis d'inversió en un Estat no membre de la Unió Europea.»

Dotze. El segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 71 ter queda redactat de la manera següent:

«En cas que, malgrat les mesures adoptades per l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, l'empresa de serveis d'inversió persisteixi en una actuació clarament perjudicial per als interessos dels inversors a Espanya o per al funcionament correcte dels mercats, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, després d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, ha d'adoptar totes les mesures pertinents, inclosa la possibilitat d'impedir que les empreses de serveis d'inversió infractores efectuïn noves operacions en territori espanyol. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'informar sense demora sobre aquestes mesures la Comissió Europea i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot instar l'Autoritat Europea de Valors i Mercats a actuar de conformitat amb les facultats que li confereix l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1095/2010.»

Tretze. El paràgraf tercer de l'apartat 2 de l'article 71 ter queda redactat de la manera següent:

«Si, malgrat les mesures adoptades per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, l'empresa continua infringint les disposicions contingudes en aquesta Llei i en les seves normes de desplegament, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, després d'informar les autoritats competents de l'Estat membre d'origen, pot sancionar-la i, si s'escau, prohibir-li la realització de noves operacions en territori espanyol. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'informar la Comissió Europea i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats sense demora sobre aquestes mesures. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot instar l'Autoritat Europea de Valors i Mercats a actuar de conformitat amb les facultats que li confereix l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1095/2010.»

Catorze. L'apartat 3 de l'article 74 queda redactat de la manera següent:

«3. La resolució que acordi la revocació ha de ser immediatament executiva. Una vegada notificada, l'empresa de serveis interessada no pot realitzar noves operacions. La resolució s'ha d'inscriure en el Registre Mercantil i en el de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i ha de ser notificada a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats. Així mateix, s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat», i produeix des d'aleshores efectes davant de tercers.»

Quinze. S'afegeix un nou apartat 8 a l'article 85, que té la redacció següent:

«8. Els fets constatats en l'exercici de les seves funcions de supervisió i inspecció pel personal autoritzat de la Comissió Nacional del Mercat de Valors tenen valor probatori sense perjudici de les proves que en defensa dels seus respectius drets o interessos puguin assenyalar o aportar les persones o entitats interessades.»

Setze. L'apartat 4 de l'article 90 queda redactat de la manera següent:

«4. S'exceptuen de l'obligació de secret regulat en el present article:

a) Quan l'interessat consenti expressament la difusió, publicació o comunicació de les dades.

b) La publicació de dades agregades a fins estadístics, o les comunicacions en forma sumària o agregada de manera que les entitats individuals no puguin ser identificades ni tan sols indirectament.

c) Les informacions requerides per les autoritats judicials competents o pel Ministeri Fiscal en un procés penal, o en un judici civil, si bé en aquest últim cas l'obligació de secret es manté en tot el que es refereix a les exigències prudencials d'una empresa de serveis d'inversió.

d) Les informacions que, en el marc de procediments concursals d'una empresa de serveis d'inversió, siguin requerides per les autoritats judicials, sempre que no versin sobre tercers implicats en el reflotament de l'entitat.

e) Les informacions que, en el marc dels recursos administratius o jurisdiccionals entaulats sobre resolucions administratives dictades en matèria d'ordenació i disciplina dels mercats de valors, siguin requerides per les autoritats administratives o judicials competents.

f) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors hagi de facilitar per al compliment de les seves respectives funcions a les comunitats autònomes amb competències en matèria de borses de valors; al Banc d'Espanya; a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions; a les societats rectores dels mercats secundaris oficials amb el fi de garantir-ne el funcionament regular; als fons de garantia d'inversors; als interventors o síndics d'una empresa de serveis d'inversió o d'una entitat del seu grup, designats en els corresponents procediments

administratius o judicials, i als auditors de comptes de les empreses de serveis d'inversió i dels seus grups.

g) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors hagi de facilitar a les autoritats responsables de la lluita contra el blanqueig de capitals en aplicació de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, així com les comunicacions que, de manera excepcional, es puguin realitzar en virtut del que disposen els articles 93 i 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, prèvia autorització indelegable del ministre d'Economia i Competitivitat. A aquests efectes, s'han de tenir en compte els acords de col·laboració formalitzats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb autoritats supervidores d'altres països.

h) Les informacions requerides per una Comissió Parlamentària d'Investigació, en els termes establerts per la seva legislació específica.

i) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors decideixi facilitar a un sistema o cambra de compensació i liquidació d'un mercat espanyol, quan consideri que són necessàries per garantir el funcionament correcte dels sistemes esmentats davant de qualsevol incompliment, o possible incompliment, que es produeixi en el mercat.

j) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors hagi de facilitar, per al compliment de les seves funcions, a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, a la Junta Europea de Risc Sistèmic, als organismes o autoritats d'altres països en els quals recaigui la funció pública de supervisió de les entitats de crèdit, de les empreses d'assegurances, d'altres institucions financeres i dels mercats financers, o la gestió dels sistemes de garantia de dipòsits o indemnització dels inversors, sempre que hi hagi reciprocitat, i que els organismes i autoritats estiguin sotmesos a secret professional en condicions que, com a mínim, siguin equiparables a les establertes per les lleis espanyoles.

k) Les informacions que per raons de supervisió prudencial o sanció de les empreses de serveis d'inversió i entitats o institucions financeres i mercats subjectes a l'àmbit d'aquesta Llei, la Comissió Nacional del Mercat de Valors hagi de donar a conèixer al Ministeri d'Economia i Competitivitat o a les autoritats de les comunitats autònomes amb competències en matèria de mercats de valors.

l) La informació que la Comissió Nacional del Mercat de Valors publiqui d'acord amb el que disposa el paràgraf sisè de l'article 69.6.

ll) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors faciliti a les autoritats supervidores espanyoles en matèria energètica i a les autoritats supervidores del Mercat Ibèric de l'Energia Elèctrica i que siguin necessàries per al compliment de les seves funcions de supervisió dels dits mercats. A aquests efectes, s'han de tenir en compte els acords de col·laboració formalitzats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb altres autoritats. La informació comunicada només pot ser divulgada mitjançant consentiment exprés de la Comissió.

m) La informació comunicada a l'Autoritat Bancària Europea en virtut de la normativa vigent, i en particular, l'establerta en els articles 31 i 35 del Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió. No obstant això, aquesta informació està subjecta a secret professional.

n) La informació facilitada a la Junta Europea de Risc Sistèmic, quan aquesta informació sigui pertinent per a l'exercici de les seves funcions estatutàries de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 1092/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre, relatiu a la supervisió macroprudencial del sistema financer a la Unió Europea i pel qual es crea una Junta Europea de Risc Sistèmic.»

Disset. L'article 91 queda redactat de la manera següent:

«Article 91. Cooperació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb les autoritats competents dels estats membres de la Unió Europea, l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i l'Autoritat Bancària Europea.

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de cooperar amb altres autoritats competents de la Unió Europea sempre que sigui necessari per portar a terme les funcions que estableix aquesta Llei, fent ús amb aquesta finalitat de totes les facultats que aquesta li atribueix i les establertes en el Reglament (CE) núm. 1060/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, sobre agències de qualificació creditícia.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de prestar ajuda a altres autoritats competents de la Unió Europea. En particular, ha d'intercanviar informació i col·laborar en activitats d'investigació o supervisió. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot exercir els seus poders per a fins de cooperació, fins i tot en casos en què el comportament investigat no constitueixi una infracció de la normativa vigent a l'Estat espanyol.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de cooperar amb l'Autoritat Europea de Valors i Mercats. En particular, li ha de proporcionar sense demora tota la informació que requereixi per al compliment de les funcions que té assignades de conformitat amb l'article 35 del Reglament (UE) núm. 1095/2010.

1 bis. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de cooperar amb l'Autoritat Bancària Europea als efectes de la Directiva 2006/49/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, sobre l'adequació del capital de les empreses d'inversió i les entitats de crèdit, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 1093/2010.

2. Quan els mercats secundaris oficials estableixin mecanismes en altres estats membres per permetre l'accés remot i les operacions d'aquest mercat, atesa la situació dels mercats de valors a l'Estat membre d'acollida, hagin cobrat una importància substancial per al funcionament dels mercats i la protecció dels inversors en aquell Estat, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i l'autoritat competent de l'Estat membre d'acollida han d'establir mecanismes de cooperació proporcionats.

Així mateix, quan un mercat regulat d'un altre Estat membre hagi establert en territori espanyol mecanismes per garantir l'accés remot, i les operacions realitzades a Espanya, atesa la situació dels mercats de valors espanyols, hagin cobrat una importància substancial per al funcionament dels mercats i la protecció dels inversors a Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen del mercat regulat han d'establir mecanismes de cooperació proporcionats.

Als efectes del que disposa aquest apartat, s'entén que les operacions revesteixen una importància substancial quan es compleixi el que disposa l'article 16 del Reglament (CE) núm. 1287/2006 de la Comissió, de 10 d'agost de 2006, pel qual s'aplica la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a les obligacions de les empreses d'inversió de portar un registre, la informació sobre les operacions, la transparència del mercat, l'admissió a negociació d'instruments financers, i termes definits als efectes de la Directiva esmentada.

3. Quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors tingui motius fundats per sospitar que entitats no subjectes a la seva supervisió estan realitzant o han realitzat en el territori d'un altre Estat membre activitats contràries a les disposicions nacionals per les quals s'hagi transposat la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers, ho ha de notificar de manera tan específica com sigui possible a l'autoritat competent de l'esmentat Estat membre i a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.

Aquesta comunicació s'entén sense perjudici de les competències que pugui exercir la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Així mateix, quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors rebí una notificació de l'autoritat competent d'un altre Estat membre que tingui motius fundats per sospitar que entitats no subjectes a la seva supervisió estan realitzant o han realitzat en territori espanyol activitats contràries a aquesta Llei, i a les seves disposicions de desplegament, ha d'adoptar les mesures oportunes per corregir aquesta situació. A més, ha de comunicar a l'autoritat competent notificadora i a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats el resultat de la seva intervenció i, en la mesura que sigui possible, els avenços intermedis significatius.

4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot demanar la cooperació d'altres autoritats competents de la Unió Europea en una activitat de supervisió, per a una verificació «in situ» o una investigació relacionada amb les matèries regulades en les normes nacionals que transposin la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers, així com amb les matèries relacionades amb el Reglament (CE) núm. 1060/2009. Quan es tracti d'empreses de serveis d'inversió, autoritzades en un altre Estat membre, que siguin membres remots d'un mercat secundari oficial, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot optar per dirigir-s'hi directament, cas en què ha d'informar degudament l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen del membre remot.

En cas que la Comissió Nacional del Mercat de Valors rebí una sol·licitud relativa a una verificació "in situ" o a una investigació, en el marc de les seves competències:

- a) ha de realitzar ella mateixa la verificació o investigació;
- b) ha de permetre que la realitzin les autoritats que hagin presentat la sol·licitud, o
- c) ha de permetre que la realitzin auditors o experts.

5. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, en relació amb les matèries regulades en el capítol II del títol VII, o la seva normativa de desplegament, pot demanar a les autoritats competents d'altres estats membres que realitzin una investigació en el seu territori. També pot sol·licitar que es permeti que membres del seu personal acompanyin el personal de l'autoritat competent d'aquest altre Estat membre en els transcurso de la investigació.

Les autoritats competents d'altres estats membres també poden sol·licitar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la realització d'investigacions en relació amb les matèries assenyalades anteriorment i en les mateixes condicions.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors es pot negar a donar curs a les sol·licituds d'investigació a les quals aquest es refereix, o a permetre que el seu personal estigui acompanyat del personal de l'autoritat competent d'un altre Estat membre, quan això pugui anar en perjudici de la sobirania, la seguretat o l'ordre públic, o quan s'hagi incoat un procediment judicial pels mateixos fets i contra les mateixes persones davant les autoritats espanyoles, o quan sobre aquells hagi recaigut una sentència ferma d'un jutge o tribunal espanyol pels mateixos fets. En aquest cas, s'ha de notificar degudament a l'autoritat competent que va formular el requeriment, i facilitar-li informació tan detallada com sigui possible sobre l'esmentat procediment o sentència.

Totes les sol·licituds d'assistència que es realitzin o es rebin a l'empara del que disposen en aquest apartat les comunitats autònomes amb competència en la matèria s'han de tramitar a través de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Si la sol·licitud de la Comissió Nacional del Mercat de Valors és rebutjada o no s'hi dona curs dins d'un termini raonable, aquella ho pot posar en coneixement. En cas que una sol·licitud hagi estat rebutjada, l'Autoritat Europea de Valors i Mercats pot assistir les autoritats per arribar a un acord, de conformitat amb l'article 19 del

Reglament (UE) núm. 1095/2010, sense perjudici de les possibilitats de denegació recollides en el paràgraf tercer anterior d'aquest mateix apartat i de la capacitat d'actuació de l'Autoritat Europea de Valors i Mercats en cas d'incompliment del dret de la Unió, reconeguda a l'article 17 del Reglament (UE) núm. 1095/2010.»

Divuit. L'apartat 1 de l'article 91 bis queda redactat de la manera següent:

«1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de facilitar immediatament a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i a les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea la informació necessària per a l'exercici de les seves funcions que aquests li requereixin.»

Dinou. S'afegeix un nou apartat 1 bis a l'article 91 bis, amb la redacció següent.

«1 bis. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de facilitar a l'Autoritat Bancària Europea tota la informació necessària per a l'exercici de les seves funcions de conformitat amb l'article 35 del Reglament (UE) núm. 1093/2010.»

Vint. L'apartat 6 de l'article 91 bis queda redactat de la manera següent:

«6. El que disposen els apartats anteriors no impedeix que la Comissió Nacional del Mercat de Valors transmeti a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, a la Junta Europea de Riscos Sistèmics, observant les limitacions relatives a informació específica sobre empreses concretes i als efectes sobre tercers països que preveuen el Reglament (UE) núm. 1095/2010 i el Reglament (UE) núm. 1092/2010, respectivament, al Sistema Europeu de Bancs Centrals i al Banc Central Europeu, en la seva condició d'autoritats monetàries, i al Banc d'Espanya, en la mateixa condició que els anteriors, així com en la d'autoritat responsable de supervisar els sistemes de pagament i liquidació, la informació confidencial necessària per a l'exercici de les seves funcions. De la mateixa manera, tampoc s'impedeix a les autoritats esmentades comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la informació que aquesta pugui necessitar per exercir les funcions que li corresponen d'acord amb la present Llei.»

Vint-i-u. El segon paràgraf de l'apartat 7 de l'article 91 bis queda redactat de la manera següent:

«Quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors remeti una sol·licitud d'informació a l'autoritat competent d'un Estat membre i aquesta sigui rebutjada o no s'hi doni curs en un termini raonable, s'ha de posar en coneixement de l'Autoritat Europea de Valors i Mercats. En cas que una sol·licitud d'informació hagi estat rebutjada, l'Autoritat Europea de Valors i Mercats pot assistir les autoritats per arribar a un acord, de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1095/2010, sense perjudici de les possibilitats de denegació recollides a l'article 91 ter d'aquesta Llei i de la capacitat d'actuació de l'Autoritat Europea de Valors i Mercats en cas d'incompliment del dret de la Unió, reconeguda a l'article 17 del Reglament (UE) núm. 1095/2010.»

Vint-i-dos. S'afegeix un nou apartat 9 a l'article 91 bis, que queda redactat de la manera següent:

«9. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de notificar a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats l'existència d'un procediment de reclamacions per a resolució extrajudicial dels conflictes dels usuaris de serveis financers en relació amb la prestació de serveis d'inversió i serveis auxiliars per empreses d'inversió.»

Vint-i-tres. L'article 91 ter queda redactat de la manera següent:

«Article 91 ter. *Negativa a cooperar o a l'intercanvi d'informació.*

La Comissió Nacional del Mercat de Valors es pot negar a donar curs a una sol·licitud de cooperació en una investigació, una verificació "in situ" o una supervisió de conformitat amb l'apartat 4 de l'article 91 o a intercanviar informació de conformitat amb els apartats 1 a 5 de l'article 91 bis només en cas que:

- a) la investigació, verificació "in situ", supervisió o intercanvi d'informació pugui atemptar contra la sobirania, la seguretat o l'ordre públic;
- b) s'hagi incoat un procediment judicial pels mateixos fets i contra les mateixes persones;
- c) s'hagi dictat ja una resolució judicial ferma respecte a les mateixes persones i els mateixos fets.

En cas de denegació, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ho ha de notificar degudament a l'autoritat competent sol·licitant i a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, i facilitar la màxima informació possible.»

Vint-i-quatre. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 91 quater queda redactat de la manera següent:

«1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot establir acords de cooperació que prevegin l'intercanvi d'informació amb les autoritats competents de tercers països, sempre que la informació revelada gaudeixi d'una garantia de secret professional almenys equivalent a l'exigida en virtut de l'article 90 i existeixi reciprocitat. Aquest intercanvi d'informació ha d'estar destinat a la realització de les tasques encomanades a les autoritats competents. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de notificar a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats la formalització dels acords de cooperació a què es refereix aquest apartat.»

Vint-i-cinc. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 91 septies queda redactada de la manera següent:

«a) Intercanviar informació entre autoritats competents i amb l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 21 del Reglament (UE) núm. 1093/2010.»

Vint-i-sis. La lletra i) de l'article 92 queda redactada de la manera següent:

«i) Un registre dels mercats secundaris oficials, del contingut i de les modificacions del qual s'ha d'informar els organismes supervisors dels altres estats membres de la Unió Europea i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.»

Vint-i-set. S'afegeix un nou article 107 bis, que té la redacció següent:

«Article 107 bis. *Informació i notificació d'infraccions i sancions administratives.*

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de facilitar cada any a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats informació agregada relativa a les infraccions comeses per incompliment de les obligacions d'aquesta Llei, així com de les sancions imposades.

En cas que s'hagi divulgat públicament una mesura administrativa o una sanció, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de notificar simultàniament aquest fet a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.»

Vint-i-vuit. L'apartat 1 de l'article 127 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan Espanya sigui Estat membre d'acollida d'un mercat regulat o d'un sistema multilateral de negociació i la Comissió Nacional del Mercat de Valors tingui

motius clars i demostrables per creure que l'esmentat mercat regulat o sistema multilateral de negociació infringeix les obligacions derivades de les disposicions adoptades en virtut de la Directiva 2004/39/CE, ha de comunicar els fets a l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen del mercat regulat o del sistema multilateral de negociació.

En cas que, malgrat les mesures adoptades per l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, l'esmentat mercat regulat o sistema multilateral de negociació persisteixi en una actuació clarament perjudicial per als interessos dels inversors a Espanya o per al funcionament correcte dels mercats, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, després d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, ha d'adoptar totes les mesures pertinents per a la seva protecció. Entre les mesures s'ha d'incloure la possibilitat d'impedir que el mercat regulat o sistema multilateral de negociació posi els seus mecanismes a disposició de membres remots establerts a Espanya. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'informar sense demora la Comissió Europea i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats de les mesures adoptades. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot fer constar la situació davant l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, que pot actuar de conformitat amb les facultats que li confereix l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1095/2010.»

Vint-i-nou. L'apartat 3 de l'article 128 queda redactat de la manera següent:

«3. Les accions s'han d'agrupar en categories sobre la base del valor mitjà aritmètic de les ordres executades al mercat per a aquella acció. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de publicar almenys un cop l'any, mitjançant una circular, la categoria d'accions a la qual pertany cada acció i l'ha de transmetre a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.»

Article quart. *Modificació de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.*

La Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 23 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 23 bis.

La incoació d'expedients, quan afecti les sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat de la Unió Europea, s'ha de comunicar a les seves autoritats supervisores, a fi que, sense perjudici de les sancions que siguin procedents d'acord amb la present Llei, adoptin les mesures que considerin apropiades perquè l'entitat posi fi a la seva actuació infractora o n'eviti la reiteració en el futur. Resolt l'expedient, el Banc d'Espanya ha de notificar la decisió adoptada a les autoritats esmentades i, quan impliqui una sanció per infracció greu o molt greu, a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 49 queda redactat de la manera següent:

«2. El Banc d'Espanya ha de resoldre, mitjançant una decisió motivada, en el termini màxim de tres mesos a partir de la recepció de totes les informacions. Llevat que el programa d'activitats presentat reculli activitats no autoritzades a l'entitat, o el Banc d'Espanya tingui raons per dubtar, vist el projecte en qüestió, de l'adequació de les estructures administratives o de la situació financera de l'entitat de crèdit, el Banc ha d'aprovar la sol·licitud. La falta de resolució dins el termini equival a una denegació de la pretensió.

El Banc d'Espanya ha de comunicar el nombre i la naturalesa dels casos en els quals s'hagi produït una denegació de la pretensió a la qual es refereix aquest article a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea.»

Article cinquè. *Modificació de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.*

La Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, queda modificada en els termes següents:

U. El primer paràgraf de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«El Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors han de proporcionar sense demora a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, prèvia sol·licitud d'aquesta, tota la informació necessària per a l'exercici de les seves funcions d'acord amb el que disposa l'article 35 del Reglament (UE) núm. 1095/2010 i han de notificar a la Comissió de la Unió Europea els sistemes reconeguts en virtut de la present Llei que estiguin gestionats per ells o per entitats subjectes a la seva supervisió, i són els organismes encarregats de rebre o enviar les comunicacions a què es refereix l'article 6, apartats 2 i 3, de la Directiva 98/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig de 1998, sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagaments i de liquidació de valors.»

Dos. El paràgraf segon de l'article 16.3 queda redactat de la manera següent:

«La comunicació esmentada ha de ser remesa pel Banc d'Espanya o per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, segons escaigui, amb caràcter immediat a la Junta Europea de Risc Sistèmic, als altres estats membres i a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.»

Article sisè. *Modificació del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.*

S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 24 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que té la redacció següent:

«6. En cas d'activitat transfronterera dels fons de pensions d'ocupació s'ha de fer constar en el registre administratiu de fons de pensions els estats membres en què desenvolupin la dita activitat i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de comunicar aquesta informació a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.

Així mateix, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de notificar a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació les decisions de prohibir les activitats de fons de pensions d'ocupació adoptades d'acord amb el que preveu aquesta Llei i que en tot cas han de motivar-se de manera detallada i notificar-se al fons de què es tracti. A aquest efecte, ha de notificar a l'Autoritat esmentada la revocació de l'autorització administrativa dels fons de pensions d'ocupació, llevat que sigui motivada per les causes que preveu l'article 31.2, paràgrafs a) i c). Igualment ha de notificar a l'Autoritat els requeriments de cessament d'activitat de fons de pensions d'ocupació no autoritzats, així com les mesures administratives de control especial consistents en la prohibició d'admetre nous plans en els fons o nous partícips o aportacions, i en la prohibició d'activitat transfronterera.»

Article setè. *Modificació de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.*

La Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer, queda modificada en els termes següents:

U. L'article 6 queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Cooperació entre autoritats competents.*

1. Les autoritats espanyoles competents han de cooperar entre si, amb el Comitè Mixt de les Autoritats Europees de Supervisió i amb la resta d'autoritats competents en el marc de la supervisió addicional de les entitats regulades dels conglomerats financers subjectes tant a aquesta Llei com a la resta de les legislacions nacionals dictades en aplicació de la Directiva 2002/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2002.

2. Sempre que els correspongui exercir la funció de coordinador o siguin responsables de la supervisió en base consolidada d'un grup d'entitats financeres integrat en algun dels conglomerats financers a què es refereix l'apartat anterior, les autoritats espanyoles competents han d'establir acords de coordinació amb la resta d'autoritats competents del mateix conglomerat financer, que poden restringir a aquelles que es considerin rellevants, d'acord amb els criteris que es determinin reglamentàriament.

Aquests acords poden ampliar les funcions del coordinador i especificar els procediments aplicables al procés de presa de decisions entre les autoritats competents signants, així com els procediments de cooperació amb altres autoritats competents.

També han de formalitzar els dits acords quan, sent autoritats competents, siguin requerides per fer-ho per les autoritats d'altres estats membres de la Unió Europea que exerceixin les funcions descrites en el primer paràgraf d'aquest apartat.

3. Les autoritats espanyoles competents han d'intercanviar amb la resta d'autoritats competents del mateix conglomerat financer qualsevol informació pertinent o essencial per a l'exercici de la supervisió addicional. Reglamentàriament, s'ha de determinar l'abast mínim de la recopilació i intercanvi de la informació a què es refereix aquest apartat.

Aquest règim d'intercanvi d'informació es pot estendre als bancs centrals, el Sistema Europeu de Bancs Centrals, el Banc Central Europeu i la Junta Europea de Risc Sistèmic.

Les autoritats espanyoles competents han de facilitar sense demora al Comitè Mixt de les Autoritats Europees de Supervisió, prèvia sol·licitud d'aquest, tota la informació necessària per complir les seves obligacions d'acord amb el que disposen els articles 35 del Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió; del Reglament (UE) núm. 1094/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/79/CE de la Comissió; i del Reglament (UE) núm. 1095/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Valors i Mercats), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/77/CE de la Comissió, respectivament.

4. Les autoritats espanyoles competents han de consultar amb la resta d'autoritats competents del mateix conglomerat financer, amb caràcter previ, l'adopció de les mesures següents quan puguin ser rellevants per a l'exercici de la labor de supervisió addicional:

a) Canvis en l'estructura accionarial, organitzativa o de gestió de les entitats regulades del conglomerat financer, que requereixin l'aprovació o autorització de les autoritats competents.

- b) Sancions importants o mesures excepcionals.
- c) Les altres que es puguin establir reglamentàriament.

Les autoritats espanyoles competents poden decidir no consultar en casos d'urgència o quan la consulta pugui comprometre l'eficàcia de les decisions. En aquest cas, han d'informar les altres autoritats competents.

5. L'autoritat competent, espanyola o d'un altre Estat membre, que exerceixi la funció de coordinador d'un conglomerat financer es pot dirigir directament a les entitats, regulades o no, del conglomerat, per sol·licitar qualsevol informació que sigui pertinent als efectes de la supervisió addicional. Quan una informació sol·licitada ja hagi estat facilitada a una autoritat competent en virtut de la normativa sectorial aplicable, l'autoritat que exerceixi la funció de coordinador pot sol·licitar la informació d'aquella.

Sense perjudici d'això, les autoritats espanyoles competents, a instàncies de l'autoritat competent que exerceixi la funció de coordinador, han de sol·licitar a les entitats domiciliades a Espanya, regulades o no, dels conglomerats financers, qualsevol informació que pugui resultar pertinent per a l'exercici de la seva labor de coordinació, i remetre-li la informació.

Igualment, les autoritats competents espanyoles que exerceixin la funció de coordinador d'un conglomerat poden sol·licitar a les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea qualsevol informació que sigui pertinent als efectes de la supervisió addicional en relació amb l'esmentada entitat dominant, o les entitats, regulades o no, del conglomerat, domiciliades a l'Estat membre corresponent.

6. El ministre d'Economia i Competitivitat pot dictar les normes necessàries per assegurar una adequada coordinació i col·laboració, en els termes establerts en aquest article, entre les autoritats espanyoles competents.»

Dos. S'afegeixen dos nous paràgrafs tercer i quart a l'article 8.1, que queden redactats de la manera següent:

«En el cas que preveu el paràgraf anterior, l'autoritat espanyola competent ha de consultar les altres autoritats competents pertinents i donar compliment a les directrius aplicables elaborades a través del Comitè Mixt en la mesura que sigui possible.

Quan alguna de les autoritats competents rellevants estigui en desacord amb la decisió adoptada per l'autoritat espanyola competent d'acord amb el que disposa aquest apartat, s'han d'aplicar els articles 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, del Reglament (UE) núm. 1094/2010 i del Reglament (UE) núm. 1095/2010, respectivament. Així mateix, s'ha d'aplicar l'article esmentat quan l'autoritat espanyola competent no sigui la coordinadora i estigui en desacord amb la decisió adoptada per l'autoritat competent que realitza les funcions de coordinador.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa el present Reial decret llei.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors.*

El Reial decret llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors queda redactat de la manera següent:

U. L'apartat 2 de l'article 4 queda redactat de la manera següent:

«2. Amb aquesta finalitat, es concedeix un crèdit extraordinari al pressupost en vigor de la secció 27, Ministeri d'Economia i Competitivitat, servei 03 "Secretaria

d'Estat d'Economia", programa 923 M "Direcció i serveis generals d'Economia i Hisenda" capítol 8 "Actius financers", article 87 "Aportacions patrimonials" concepte 872 "Aportació patrimonial al Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors" per import d'1.500.000 milers d'euros.

El crèdit extraordinari a què es refereix el paràgraf anterior es finança amb deute públic.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 6 queda redactat en els termes següents:

«3. Sense perjudici de les competències atribuïdes al Tribunal de Comptes per la seva Llei orgànica, la gestió economicofinancera del Fons està sotmesa al control de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, mitjançant auditories públiques en els termes que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre.»

Tres. La disposició addicional segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional segona. *Extensió del règim fiscal del deute públic.*

Les emissions de deute que pugui portar a terme el Fons a l'empara del que preveu l'article 4 d'aquesta llei tenen el mateix règim fiscal que el deute públic.»

Disposició final segona. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta de conformitat amb el que preveu l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances, i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2010/78/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, per la qual es modifiquen les directives 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2009/65/CE en relació amb les facultats de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació) i l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Valors i Mercats).

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de març de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY